

خبرها

شهرداد روحانی:

برای برگزاری کنسرت در شهرهای دورافتاده تشویق شده‌ام

شهرداد روحانی در جشنواره بین‌المللی نمایش عروسکی تهران

شهرداد روحانی در جشنواره بین‌المللی نمایش عروسکی تهران

شهرداد روحانی در جشنواره بین‌المللی نمایش عروسکی تهران

بخش فرهنگی – شهرداد روحانی معتقد است: برگزاری کنسرت در شهرستان‌ها، فرهنگ‌سازی و قدم مثبتی در حوزه موسیقی است. این موسیقیدان و آهنگساز در گفت‌وگو با ایسنا، اظهار کرد: من نزدیک به یک سال است که در شهرهای مختلف، رسیتال پیانو می‌دهم و در این برنامه‌ها فقط آثار خودم را با پیانو اجرا می‌کنم. به‌خاطر محدودیتی که در برخی شهرستان‌ها وجود دارد، مجبورم فقط با یک پیانو برنامه اجرا کنم. تا به حال به شهرهای اصفهان، رشت، گرگان و کرمانشاه رفته‌ام و استقبال را بسیار عالی دیده‌ام، به‌طوری که در هر کدام از این شهرها، حداقل دو تا سه شب اجرا داشته‌ام.

او ادامه داد: بسیار سخت است که مردم دو ساعت در یک سالن بنشینند و به صدای پیانو، بدون آواز یا همراهی سازه‌های دیگر گوش دهند، اما پس از استقبال از رسیتال‌هایم در این شهرها، من تا حدی تشویق شدم که به شهرستان‌های دورافتاده نیز سفر کنم.

روحانی که اجرای کنسرتی را در فرهنگسرای نیاوران پیش‌رو دارد، درباره آن توضیح داد: برنامه‌ای که ۱۲ و ۱۳ مردادماه در فرهنگسرای نیاوران اجرا خواهم کرد، «کوارتت شهرداد روحانی» نام دارد و در آن، پیانو نقش اصلی را ایفا می‌کند و خودم آن را می‌نوازم. در کنار پیانو، ساز هارپ را دارم که نازلی بخشایش آن را می‌نوازد و آرش اسلامی و صابر جعفری به‌عنوان دو نوازنده سازه‌ای کوبه‌ای، ما را همراهی خواهند کرد.

او با بیان این‌که قطعات این کنسرت از آثار خود من است، افزود: در این اجرا، قطعاتی مانند رقص بهار و سرزمین مادری که مردم با آن‌ها آشنا هستند، اجرا می‌شود؛ اما تعداد زیادی از قطعات جدید نیز نواخته می‌شود. قرار است همین برنامه در شهرهای مختلف نیز روی صحنه برود.

شهرداد روحانی در جشنواره بین‌المللی نمایش عروسکی تهران

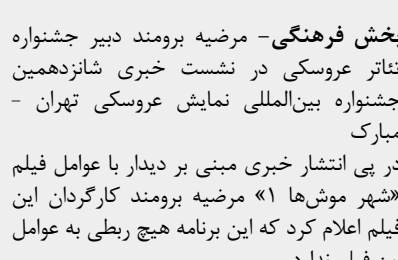
شهرداد روحانی در جشنواره بین‌المللی نمایش عروسکی تهران

شهرداد روحانی در جشنواره بین‌المللی نمایش عروسکی تهران

همچنین از من دعوت شده است که ۲۰ مردادماه در فضای باز کاخ گلستان اجرا داشته باشم.

.....●●●●●.....

واکنش مرضیه برومند به یک خبر درباره‌ی «شهرموش‌ها»

مرضیه برومند در جشنواره تئاتر عروسکی

بخش فرهنگی – مرضیه برومند دبیر جشنواره تئاتر عروسکی در نشست خبری شانزدهمین جشنواره بین‌المللی نمایش عروسکی تهران – مبارک

در بی انتشار خبری مبنی بر دیدار با عوامل فیلم «شهر موش‌ها ۱» مرضیه برومند کارگردان این فیلم اعلام کرد که این برنامه هیچ ربطی به عوامل این فیلم ندارد. به گزارش ایسنا، چندی پیش خبری با عنوان آکران تک سانس فیلم خاطره‌انگیز «شهر موش‌ها ۱» در فضای مجازی پخش شد و اعلام شده بود که در این برنامه عوامل فیلم حضور دارند و با ساندویچ‌های قدیمی از حاضران پذیرایی می‌شود، ضمن اینکه نمایشگاه و فروشگاه کتاب‌ها و لوازم تحریر قدیمی نیز برپاست.

در این خبر همچنین اعلام شده بود که قیمت بلیت با پذیرایی ۱۵ هزار تومان است.

این در حالی است که مرضیه برومند به ایسنا گفت: این برنامه هیچ ارتباطی به عوامل فیلم «شهر موش‌ها ۱» ندارد و هیچ یک از عوامل فیلم در این مراسم حضور ندارند.

او همچنین ابراز امیدواری کرد که حق مولف جدی گرفته شود و اگر کسانی تمایل به برگزاری چنین برنامه‌هایی دارند در وهله نخست با گروه سازنده هماهنگ و بعد اطلاع‌رسانی کنند.

در آن خبر اعلام شده بود که این برنامه روز چهارشنبه ششم مردادماه در یکی از سالن‌های خاطره‌انگیز سینما برگزار می‌شود.

از جمله عوامل فیلم «شهر موش‌ها ۱» می‌توان به هنرمندانی چون فاطمه معتمدآریا، ایرج طهماسب، حمید جبلی، راضیه برومند، محمد علی طالبی، مسعود کرامتی، زنده یاد کامبیز صمیمی مفتح، احمد بهبهانی، آزاده پورمختار، مرضی احمد، عادل بزوده و ...اشاره کرد.

این فیلم جزو موفق ترین فیلم‌هایی است که دهه ۶۰ برای کودکان ساخته شده است.

{فرهنگ و هنر}

گفت و گو با ابودر جلالی کارگردان نمایش «ساکنین طبقه ۱۵ کمپ آگنیتاز»

دغدغه مسوولین ما مقوله فرهنگ نیست

ابودر جلالی کارگردان نمایش «ساکنین طبقه ۱۵ کمپ آگنیتاز»

ابودر جلالی کارگردان نمایش «ساکنین طبقه ۱۵ کمپ آگنیتاز»

ابودر جلالی کارگردان نمایش «ساکنین طبقه ۱۵ کمپ آگنیتاز»

ابودر جلالی کارگردان نمایش «ساکنین طبقه ۱۵ کمپ آگنیتاز»

ابودر جلالی کارگردان نمایش «ساکنین طبقه ۱۵ کمپ آگنیتاز»

ابودر جلالی کارگردان نمایش «ساکنین طبقه ۱۵ کمپ آگنیتاز»

ابودر جلالی کارگردان نمایش «ساکنین طبقه ۱۵ کمپ آگنیتاز»

ابودر جلالی کارگردان نمایش «ساکنین طبقه ۱۵ کمپ آگنیتاز»

ابودر جلالی کارگردان نمایش «ساکنین طبقه ۱۵ کمپ آگنیتاز»

ابودر جلالی کارگردان نمایش «ساکنین طبقه ۱۵ کمپ آگنیتاز»

ابودر جلالی کارگردان نمایش «ساکنین طبقه ۱۵ کمپ آگنیتاز»

ابودر جلالی کارگردان نمایش «ساکنین طبقه ۱۵ کمپ آگنیتاز»

ابودر جلالی کارگردان نمایش «ساکنین طبقه ۱۵ کمپ آگنیتاز»

ابودر جلالی کارگردان نمایش «ساکنین طبقه ۱۵ کمپ آگنیتاز»

ابودر جلالی کارگردان نمایش «ساکنین طبقه ۱۵ کمپ آگنیتاز»

ابودر جلالی کارگردان نمایش «ساکنین طبقه ۱۵ کمپ آگنیتاز»

ابودر جلالی کارگردان نمایش «ساکنین طبقه ۱۵ کمپ آگنیتاز»

ابودر جلالی کارگردان نمایش «ساکنین طبقه ۱۵ کمپ آگنیتاز»

ابودر جلالی کارگردان نمایش «ساکنین طبقه ۱۵ کمپ آگنیتاز»

ابودر جلالی کارگردان نمایش «ساکنین طبقه ۱۵ کمپ آگنیتاز»

ابودر جلالی کارگردان نمایش «ساکنین طبقه ۱۵ کمپ آگنیتاز»

ابودر جلالی کارگردان نمایش «ساکنین طبقه ۱۵ کمپ آگنیتاز»

ابودر جلالی کارگردان نمایش «ساکنین طبقه ۱۵ کمپ آگنیتاز»

ابودر جلالی کارگردان نمایش «ساکنین طبقه ۱۵ کمپ آگنیتاز»

ابودر جلالی کارگردان نمایش «ساکنین طبقه ۱۵ کمپ آگنیتاز»

ابودر جلالی کارگردان نمایش «ساکنین طبقه ۱۵ کمپ آگنیتاز»

ابودر جلالی کارگردان نمایش «ساکنین طبقه ۱۵ کمپ آگنیتاز»

ابودر جلالی کارگردان نمایش «ساکنین طبقه ۱۵ کمپ آگنیتاز»

ابودر جلالی کارگردان نمایش «ساکنین طبقه ۱۵ کمپ آگنیتاز»

ابودر جلالی کارگردان نمایش «ساکنین طبقه ۱۵ کمپ آگنیتاز»

ابودر جلالی کارگردان نمایش «ساکنین طبقه ۱۵ کمپ آگنیتاز»

ابودر جلالی کارگردان نمایش «ساکنین طبقه ۱۵ کمپ آگنیتاز»

ابودر جلالی کارگردان نمایش «ساکنین طبقه ۱۵ کمپ آگنیتاز»

ابودر جلالی کارگردان نمایش «ساکنین طبقه ۱۵ کمپ آگنیتاز»

ابودر جلالی کارگردان نمایش «ساکنین طبقه ۱۵ کمپ آگنیتاز»

ابودر جلالی کارگردان نمایش «ساکنین طبقه ۱۵ کمپ آگنیتاز»

ابودر جلالی کارگردان نمایش «ساکنین طبقه ۱۵ کمپ آگنیتاز»

ابودر جلالی کارگردان نمایش «ساکنین طبقه ۱۵ کمپ آگنیتاز»

ابودر جلالی کارگردان نمایش «ساکنین طبقه ۱۵ کمپ آگنیتاز»

ابودر جلالی کارگردان نمایش «ساکنین طبقه ۱۵ کمپ آگنیتاز»

ابودر جلالی کارگردان نمایش «ساکنین طبقه ۱۵ کمپ آگنیتاز»

ابودر جلالی کارگردان نمایش «ساکنین طبقه ۱۵ کمپ آگنیتاز»

ابودر جلالی کارگردان نمایش «ساکنین طبقه ۱۵ کمپ آگنیتاز»

ابودر جلالی کارگردان نمایش «ساکنین طبقه ۱۵ کمپ آگنیتاز»

ابودر جلالی کارگردان نمایش «ساکنین طبقه ۱۵ کمپ آگنیتاز»

ابودر جلالی کارگردان نمایش «ساکنین طبقه ۱۵ کمپ آگنیتاز»

ابودر جلالی کارگردان نمایش «ساکنین طبقه ۱۵ کمپ آگنیتاز»

ابودر جلالی کارگردان نمایش «ساکنین طبقه ۱۵ کمپ آگنیتاز»

ابودر جلالی کارگردان نمایش «ساکنین طبقه ۱۵ کمپ آگنیتاز»

ابودر جلالی کارگردان نمایش «ساکنین طبقه ۱۵ کمپ آگنیتاز»

ابودر جلالی کارگردان نمایش «ساکنین طبقه ۱۵ کمپ آگنیتاز»

ابودر جلالی کارگردان نمایش «ساکنین طبقه ۱۵ کمپ آگنیتاز»

ابودر جلالی کارگردان نمایش «ساکنین طبقه ۱۵ کمپ آگنیتاز»

ابودر جلالی کارگردان نمایش «ساکنین طبقه ۱۵ کمپ آگنیتاز»

ابودر جلالی کارگردان نمایش «ساکنین طبقه ۱۵ کمپ آگنیتاز»

ابودر جلالی کارگردان نمایش «ساکنین طبقه ۱۵ کمپ آگنیتاز»

ابودر جلالی کارگردان نمایش «ساکنین طبقه ۱۵ کمپ آگنیتاز»

ابودر جلالی کارگردان نمایش «ساکنین طبقه ۱۵ کمپ آگنیتاز»

ابودر جلالی کارگردان نمایش «ساکنین طبقه ۱۵ کمپ آگنیتاز»

ابودر جلالی کارگردان نمایش «ساکنین طبقه ۱۵ کمپ آگنیتاز»

ابودر جلالی کارگردان نمایش «ساکنین طبقه ۱۵ کمپ آگنیتاز»

ابودر جلالی کارگردان نمایش «ساکنین طبقه ۱۵ کمپ آگنیتاز»

ابودر جلالی کارگردان نمایش «ساکنین طبقه ۱۵ کمپ آگنیتاز»

ابودر جلالی کارگردان نمایش «ساکنین طبقه ۱۵ کمپ آگنیتاز»

ابودر جلالی کارگردان نمایش «ساکنین طبقه ۱۵ کمپ آگنیتاز»

ابودر جلالی کارگردان نمایش «ساکنین طبقه ۱۵ کمپ آگنیتاز»

ابودر جلالی کارگردان نمایش «ساکنین طبقه ۱۵ کمپ آگنیتاز»

با مشکل تماشاجی مواجه شوید؟

چرا درست می‌فرمایید. اگر مخاطب به این شیوه عادت کند چنین عواقبی را در پی خواهد داشت.

ولی قطعاً دوستان هنرمند تئاتری ما از پیشکسوتان و بهترین‌ها هستند و سال‌های سال این ارتباط وجود خواهد داشت. اما نکته مهم اینجاست که امروز دو بازیگر تهرانی روی صحنه داریم و یک بازیگر گیلانی.

در کار بعدی به امید خدا دو بازیگر تهرانی خواهیم داشت و دو بازیگر گیلانی و در کارهای بعدی سه بازیگر گیلانی خواهیم گذاشت و یک بازیگر تهرانی...

یعنی ابتدای امر به یک ترتیب و شکل منطقی باید تماشاگر را به تئاتر عادت داد و به سالن کشید و در مرحله بعد به تدریج کیفیت این خوراک را بالا برد و سلیقه مخاطب را ارتقاء داد تا مخاطب خود به این نتیجه برسد که نیاز ندارد برای دیدن چهره به سالن تئاتر برود. و از سوی دیگر بازیگران تهرانی هم لزوماً برای اجرای تئاتر به این شهر نیایند و دیگر می‌توانند ورکشاپ‌ها و دوره‌های آموزشی برگزار کنند، می‌توانند حتی برای تماشای آثار به اینجا بیایند و یک تبادل و ارتباط فرهنگی قوی شکل بگیرد. این یک هدف پایدار است و اگر زمینه هموارتر باشد قطعاً این هدف را دنبال خواهیم کرد.

برای اجرای این نماش در شهرهای دیگر برنامه‌ای در دست دارید؟

تصور نمی‌کنم در گیلان اجرای دیگری داشته باشیم چون بیشتر از این نمی‌توانیم ضرر کنیم(البته دفاع از دوست تهیه کننده است). ولی اجرا در تهران در جشنواره فجر مد نظر است و شاید با این کار در جشنواره حضور داشته باشیم. فعلاً ما می‌شود به همین شاید‌ها امیدوار بود.

شما یک سابقه درخشان در عرصه سینما و تئاتر دارید. از سینما جوان و ساخت فیلم کوتاه کار خود را آغاز کردید و بعد وارد عرصه تئاتر شدید. در تئاتر هم از چهره‌های موفق استان بودید. اما چند سالی از تئاتر فاصله گرفتید. با توجه به اینکه ابودر جلالی یکی از امیدهای نسل جوان سینما و تئاتر استان بود اما در سال‌های اخیر باید گفت دچار یک روند فرسایشی شده است. به عقیده خودتان دلایل چیست؟

من سه سال از تئاتر فاصله گرفتم و این فاصله علت‌های عدیده‌ای دارد که دوست ندارم وارد چنین بحث‌هایی بشوم. اولاً دوستانی که از من به عنوان یک پدیده نام می‌برند در حق من لطف داشتند اما من در همین سه سال اخیر دو کار انجام دادم؛ یک تله فیلم برای تلوزیون ساختم و یک سریال کارگردانی کردم که برای اولین بار در کشور اتفاق افتاد. ما اولین سریال شبکه خانگی استانی در کشور را تولید کردیم که مثل شاهگوش و قهوه تلخ در سوپرمارکت‌ها خریداری شود.

«بوچی» نام این سریال است که بازیگرانی چون

.....●●●●●.....

اعتقاد من این است که سالن تئاتر برای تئاتر نباید خالی باشد.داشتیم تئاتر ایده‌آل اجرا کنیم، نداشتیم تئاتر خوب اجرا کنیم، نداشتیم تئاتر متوسط، بازهم نداشتیم تئاتر بد اجرا کنیم

.....●●●●●.....

.....●●●●●.....

در خصوص «ساکن طبقه ۱۵ کمپ آگنیتاز» توضیح دهید.چه شد سراغ سوژه مهاجرت رفتید؟

ساکن طبقه ۱۵ کمپ آگنیتاز توسط دوست عزیزم رامین راستاد در شهر اهواز یک اجرای دیگر داشت؛ یعنی با یک کارگردان دیگر به روی صحنه رفته بود.

این متن از طریق رامین راستاد بدستم رسید و آن را مطالعه کردم و نظرم را جلب کرد. وقتی با رامین صحبت کردم قرار شد با دو بازیگری که در آن کار بازی می‌کردند و اضافه کردن یک بازیگر گیلانی این نمایش را با یک شیوه، روش و شکل دیگری به روی صحنه ببریم.قصه مهاجرت قصه‌ای است که مربوط به نسل ما است. مهاجرت به دوره خاصی محدود نمی‌شود؛ بلکه اصولاً هر جوان وقتی درگیر یک سری آرزوهای دست نیافتنی و اهداف رویایی می‌شود به اولین راهکاری که فکر می‌کند مهاجرت است و فکر می‌کند که این راه میانبر می‌تواند اتفاقات خوبی را برایش رقم بزند اما معمولاً هدف و تفکر درستی پشت سر خود ندارد بلکه صرفاً از روی یک تصمیم هیجانی و احساسی اخذ می‌شود. به همین دلیل این متن را دست گرفتم زیرا سوژه‌ای آشنا و ملموس با مخاطب بود.

خود سوژه شما را ترغیب کرد سراغ این متن بروید یا ویژگی‌های نمایشی درون متن؟

قطعاً هم موضوع هم زبانو ویژگی‌های نمایشنامه توامان برای من جذابیت داشت. وقتی نمایشنامه رسول حق‌جو را خواندم ترغیب شدم که این کار را اجرا کنم. صرف نظر از سوژه خود متن هم جذابیت‌های لازم را برای کار دارا بود.

چه شد تصمیم گرفتید سراغ دو بازیگر چهره بروید؟

در تئاتر گیلان مدل‌های زیادی از کار را تجربه کرده بودم؛ به روش کارگاهی، با بچه های استانی، با نابازیگر و حتی با بازیگران حرفه‌ای داخل استان. به این مدل اجرا علاقه‌مند بودم. اما دیگران معمولاً سراغ کارهایی می‌رفتند که در تهران اجرا شده بود. دقیقاً همان کار را به گیلان می‌آوردند که هم برای تهیه‌کننده دارای سود اقتصادی باشد و هم برای آن گروه یک سرگرمی و تجربه جدید. اما در این کار بحث سود اقتصادی و سرگرمی در مرحله دوم قرار دارد؛ از این جهت که این کار هیچ سودی نخواهد داشت و شک نکنید تمام تلاش گروه رسیدن به نقطه صفر است؛ یعنی جایی که حداقل ضرر ندهد. چون اندازه سالن این اجازه را به ما نمی‌دهد و سرانگشتی می‌توانید به این رقم برسید؛ اگر ظرفیت ۳۰۰ صندلی را با فرض اینکه هر شب تمام بلیت‌ها فروخته شود و هیچ بلیت مهمانی هم نباشد حساب کنید، به رقمی می‌رسید که بدون شک جوابگوی هزینه‌ها نیست. به همین خاطر بیشتر دغدغه‌ی این وجود داشت که به سمت یک شیوه و متد جدیدی از اجرا بروم که اصطلاحاً به آن تئاتر حرفه‌ای گفته می‌شود اما تماماً به این معنا نیست. دوست داشتم تئاتری را بازیگران حرفه‌ای تجربه کنم و به جای اینکه دنبال یک کار اجرا شده در تهران بروم، خودم یک تئاتر با بازیگران چهره بیندم و پتانسیل بچه‌های گیلان را هم به آن اضافه کنم.

بدون شک بازیگران چهره می‌تواند تماشاجی را به سالن‌های تئاتر بکشاند و این موضوع از هر حیث خوب است. این ترس برایتان وجود نداشت اگر در کارهای بعدی بازیگر چهره نداشته باشید

سه شنبه ۵ مرداد ماه ۱۳۹۵

خبر

ناصر تقوایی:

یک لحظه تصویر کیارستمی

از پیش چشم نمی‌رود

بخش فرهنگی–ناصر تقوایی با ابراز تأسف از درگذشت عباس کیارستمی درباره جایگاه سینمای ایران در جهان امروز صحبت کرد.

به گزارش مهر، در نخستین شب از هفته فیلم ناصر تقوایی که روز یکشنبه ۳ مرداد برگزار شد، گزیده فیلم‌های پیش از انقلاب این کارگردان در تالار شهناز خانه هنرمندان روی پرده رفت و در ادامه نشست نقد و بررسی این فیلم‌ها با حضور ناصر تقوایی، سیروس الوند، فریدون جیرانی و جواد طوسی برگزار شد.

در ابتدای این نشست جواد طوسی ضمن ابراز خوشحالی از مرور آثار تقوایی گفت: که در دورانی که به هر دلیل انقطاعی در مسیر فیلمسازی تقوایی ایجاد شده است، می‌توانیم ببینیم که چگونه هویتمندی و شناسنامه این فیلمساز مشمول مرور زمان نشده است. فیلم‌های «قیصر»، «گاو» و «آرامش در حضور دیگران» را می‌توان به عنوان قله‌ها و نقاط شاخص موج نو سینمای ایران معرفی کرد؛ هر کدام از این آثار دلایل متقاعد کننده‌ای دارند که به عنوان پیشقراولان این مسیر در نظر گرفته شوند. همچنین از مقایسه میان این فیلم‌ها می‌توان پی برد که چطور مهرجویی و تقوایی هر کدام سراغ متنی متفاوت از غلامحسین ساعدی رفته‌اند و این چه نسبتی با دغدغه‌های فلسفی مهرجویی و نگاه مبتنی بر روانکاوی تقوایی دارد.

پس از آن ناصر تقوایی به روند رشد سینما در جامعه ایران پرداخت و گفت: سینما تنها با یک عنصر سر و کار ندارد، بلکه هم‌چون زندگی با همه چیز در ارتباط است. مجموعه شرایط هنرهای مختلف، در سینما باید به هماهنگی برسند تا حاصل آن دلچسب باشد. فرقی ندارد فیلم تجاری، تبلیغاتی، سریال تلویزیونی باشد. البته سینما وجوهی جدی نیز دارد، اما در نهایت در همین سالن‌ها است که سینما شکل می‌گیرد. یک تماشاجی خوب قادر است با درک لحظه‌ای خود، تمام یک سالن را به هوشیاری برساند. چنین تماشاجری به ناگهانی و غریزی، عکس‌العملی نشان داده که به سرعت به بقیه حاضران در سالن منتقل می‌شود و چنین اتفاقی هیچگاه با دیدن فیلم در خانه رخ نمی‌دهد.

تقوایی ادامه داد: لازم است پیش از شناخت سینما، شناخت خود از تماشاگران را بالا ببریم. در غیر این صورت مورد استقبال اجتماعی قرار نخواهیم گرفت. هنرمندانی که از زبان هنر به خوبی بهره گرفته و حرف خود را به شکلی روشن و شفاف بیان می‌کنند، تعداد بیشتری از افراد جامعه را به سوی خود جذب می‌کنند. این گونه است که سینما گردش اقتصادی عظیمی پیدا کرده و تبدیل به حرفه‌ای بزرگ و مرتبط با دیگر مشاغل می‌شود. فراموش نکنیم که برای رونق بخشیدن به دیگر کسب و کارها، راهی جز رشد هنر نداریم. ضمن اینکه بحث افرادی که خود هنر و زبان هنری را رشد می‌دهند، جدا است؛ چنین افرادی به دنبال فروش بیشتر و نفوذ در میان مردم نیستند اما هر دو دسته باید در کنار هم فعالیت کنند و به رشد سینما یاری رسانند.کارگردان «ناخدا خورشید» توضیح داد: سینمای ایران دیگر یک سینمای جوان نیست. عجیب است که در میان هنرهای مدرن، سینما خیلی زود به ایران وارد شد و به سرعت نیز با موفقیت روبرو شد. آن گونه که لاله‌زار تهران را به پر رفت و آمدترین و تجاری‌ترین منطقه این شهر تبدیل کرد. به مرور زمان از تعداد فیلم‌های وارداتی کاسته و بر تولید داخلی افزوده شد. امروز سینمای ایران توانسته در جامعه جای شعر را بگیرد. شعر در طول ۸ قرن مهم‌ترین هنر ایران بود و سینما در عرض ۵۰ سال جای آن را گرفت و این یک تحول عظیم در جامعه ایران است.تقوایی در ادامه گفت: سینما باید روی پا خود ایستاده و برای خود بنویسد و تولید کند. متأسفانه در این زمینه چندان پیش نرفته‌ایم، کارگردان فراوان داریم اما نویسنده مورد نیاز سینما اندک است. سینما هنر بومی ما نبود، اما به سرعت در جامعه ما جا افتاد و تبدیل به برترین هنر ما شد. سینمای ایران توانسته پا از مرزها فراتر نهد و در فرهنگ‌های دیگر نمود پیدا کند. این سینما است که راه را برای دیگر هنرها مانند نقاشی، موسیقی باز کرده است. امیدوارم علاقمندان به سینما در هر شغل و قلمه که هستند، کار کنند تا سینما مانند نفت به دنیا صادر شود. بچه‌های ما این توانایی را دارند و به بنیادهایی برای سرمایه‌گذاری نیز نیاز داریم. سینمای ایران امروز یک سینمای مقلد نیست. کسانی مانند کیارستمی داریم که در خارج از ایران مقلدان فراوانی دارد.

کارگردان «آرامش در حضور دیگران» ادامه داد: در عالم هنر تنها یک نگاه داریم و آن نگاه انسانی است. اما زنان مسائلی دارند که ممکن است در فیلم‌هایی که مردان می‌سازند دیده نشود، بنابراین خود آنها باید دست به کار شوند. آنها در زندگی خود چیزهایی می‌بینند که مردان قادر به دیدن آنها نیستند. فیلمی که توسط زنان جامعه ساخته شود، برای زنان باورپذیرتر هم خواهد بود. همان استعدادی که در مردان وجود دارد، در زنان نیز وجود دارد اما فرصتی که در جامعه نصیب زنان شده کمتر بوده و به همین دلیل تعداد فیلمسازان مرد بیشتر بوده است. زنان در طول قرن‌ها کمتر مسایل خود را بیان کرده‌اند، پس ضرورت دارد برای بیان جهان‌بینی‌های خود سریع‌تر اقدام کنند.امیدوارم در آینده شاهد فیلم‌های بیشتری از زنان فیلمساز ایران باشیم. وی ضمن ابراز تأسف نسبت به درگذشت عباس کیارستمی گفت: برخی از فیلمسازان همچون کیارستمی به دنبال رشد سینما و بالا بردن سطح آن هستند. او دبیرتر از نسل ما وارد سینما شد اما توانست در فیلمی مانند «تان و کوچه» توانایی سینما را به ادبیات نزدیک کند.

تقوایی در پایان گفت: از روز درگذشت عباس کیارستمی، امشب اولین شبی است که از خانه خارج شده‌ام. در این مدت گویی در خلأ زندگی می‌کردم. از روز درگذشت او، یک لحظه هم تصویرش از مقابل چشماتم دور نشده است. بسیار زحمتکش بود و خیلی روی خودش کار کرد. آدم‌هایی مانند کیارستمی مرگ‌ناپذیرند؛ کیارستمی نسل جدیدی بر سر سینمای ایران تربیت کرد که هنوز در دوران جوانی به سر می‌برد. موج فیلمسازان نوجوان و جوانی داریم که در آینده مسیر کیارستمی را دنبال می‌کنند. درگذشت او را به شما و سینمای ایران تسلیت می‌گویم.

در بخش پایانی این برنامه، مراسم جشن تولد ۷۵ سالگی ناصر تقوایی برگزار شد.